

SPEJDERNES MAGASIN

45. årgang

nr. 7. oktober 1961

Landsskovmandsturnering 1961

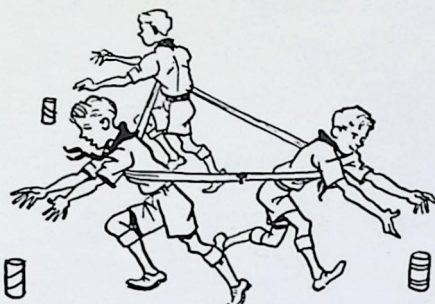
Til listen over de deltagende hold i landsskovmandsturneringen, som vi bragte i sidste nr., kan vi bringe en tilføjelse. Fra Lyngby division deltager et hold fra 2. Lyngby trop, og fra Vestjydske division deltager et hold fra Struer Sø-trop.

Ved redaktionens slutning ser det ud til, at den afsluttende del af landsskovmandsturneringen får rekordagtig deltagelse. Fra tirsdag d. 17. til lørdag d. 21. oktober kl. 13, hvor afslutningen finder sted, vil de mange skovmænd komme ud for mange spændende oplevelser.

LEGE I PATRULJEN

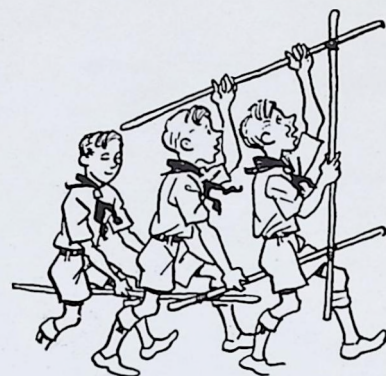
Både til et patruljemøde og til en patruljetur hører en leg eller flere. Vi bringer her tre lege, som I må prøve i jeres patrulje.

I lokalet placeres 3 dåser, og 3 spejdere anbringes med et reb om sig som vist på tegningen. Efter et fløjtesignal gælder det for hver spejder at nå frem til den dåse, der er udpeget som den, han skal nå.

På en patruljetur deles patruljen i to halvdele. Med venstre hånd fattes om formandens venstre ankel. En bestemt strækning »gennemløbes«. Legen kræver megen balance — og så giver den varme!

Også her er patruljen delt. Fire stokke bindes sammen som vist på tegningen. De 3 spejdere »rider« over de to stokke. Også her gælder det om at komme først.

I har sikkert nogle favoritlege i jeres patrulje. Fortæl om dem til Spejdernes Magasin, og vi vil så bringe dem i bladet, så andre patruljer landet over kan få glæde af dem.

I dette nummer:

Forsidebilledet med de fire grønlandske spejderførere — en fra hvert korps — er fotograferet i Holsteinsborg af redaktøren.

Landsskovmandsturneringen	122	Frimærkerne fortæller spejderbevægelses historie	130
Lege i patruljen	122	Rebklatrning	133
Eventyrlige dage i Bohuslän	123	Junglenyt	134
5. Rold jamborette	124	Duelighedstegn: Ordonnans	135
In the Shadow of Rowhide Mountain	125	Den glade dreng på vejen	136
Til spejderførerkursus i Grønland	126	Spejder-Tidende	137
Willemoesjamboretten 1961	128		
Jubilæumsjamboretten 1961	129		

Bohuslän

rovere på arkæologisk ekspedition....

Hvor mange af os har drømt om engang at komme med på en videnskabelig ekspedition og være med til at fremdrage tusind år gamle ting og tegn fra svundne tider? — Dette oplevede godt 50 danske rovere sammen med roverkammerater fra Norge, Lichtenstein, Schweiz og Italien under »Operation Helleristning«s 2. fase, den arkæologiske ekspedition til Bohuslän i Sverige, som fandt sted den sidste uge i juli.

Helleristninger er tegn der forestiller skibe, menneske- og og dyrefigurer samt meget andet, hugget ned i klippen for omkring 3000 år siden, og det var ekspeditionens opgave, i samarbejde med forstander for Bohusläns Helleristningsforskningsarkiv, Fred Gudnitz, at gen-

mands-sjak, der virkede henholdsvis som orienterere, pionerere, tegnere og fotografer.

Orienterernes arbejde bestod i at lokalisere og finde vej til sandsynlige steder for helleristninger, hvorpå de sammen med pionererne gik

nemsøge store områder for helleristninger, både kendte som ukendte, der nu er forsvundet under den 50 år gamle skov i Bohuslän.

Roverne var delt op i 4 klaner, og hver klan, der arbejdede som en selvstændig enhed, bestod af tre-

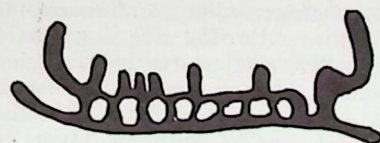
i gang med at fælde skoven og rense klipperne for jord og mos. Så kom tegnerne til. Med børster og vand rensede og vaskede de bjergfladerne, og var heldet med klanen, fulgte nu åndeløst spændende minutter, hvor tusindårige figurer af skibe og mennesker kom til syne for de ivrige rovers øjne. — Tegnerne afkalkerede fundene og lagde farver i dem, så fotograferne kunne tage klare og tydelige billeder. Ofte arbejdede fotograferne om natten, med stærkt sidelys på bjergfladerne.

Der blev gjort talrige interessante helleristningsfund under de daglige ekspeditioner, der udgik fra roverlejren. Foruden disse efterforskninger, blev hver klan udsendt på en 24 timers ødemarkshejk, hvilket også gav fine resultater.

Men »Operation Helleristning« var ikke blot en arkæologisk ekspedition, det var også en rigtig roverlejr. — Dagen i lejren startede hver morgen med boldspil og løbetur over fjeldet, mens morgenmaden, som dagens øvrige måltider, tilberedtes sjakvis over bål. — Foruden ødemarkshejken, som tjente arkæologiske formål, drog klanerne sjakvis afsted fra lejren på bjergbestignings- og lystfiskerhejk, enten vestpå til Skærgården, eller mod nord-

øst til en skøn skovkranset bjergsø 25 km fra lejren.

Det store materiale, roverne har indsamlet under ekspeditionen, vil nu blive gennemarbejdet i samarbejde med specialister, hvorefter det hele vil blive samlet i en rapport sammen med resultaterne af »Operation Helleristning«s 1. fase, som foregik i Danmark i foråret. Rapporten vil blive stillet til rådighed for Bohusläns Helleristningsforskningsarkiv, samt for de nordiske landes nationalmuseer.

De tre stolte ørne: Arveprins Knud med oberst John Wilson og Jens Hvass ved sin side ved åbningsceremonien.

Så har Rold skov været rammen om den femte internationale jamborette i Nordjylland, der uden at forklejn nogen af de foregående, er blevet den hidtil største succes for Nørrejske division.

Den gamle kronhjort, som under jamboretten kom til at hedde *Hvasse Ørn*, er jo generøs i sine invitationer, så denne gang havde han ikke mindre end 14 nationer indbudt, heraf mødte de tretten op. Troppene kom fra følgende steder: Finland, Norge, Sverige, Sydslesvig, Vesttyskland, Holland, Luxembourg, England, Østrig, Scotland, U.S.A. Canada, Libyen og de udenlandske spejdere udgjorde 33% af jamboretten's deltagere. Nasser havde også lovet at sende sin 1. NASR. trop herop fra Den Forenede Arabiske Folkerepublik, men dem ventede man forgæves i otte dage. Tidligere har Rold-jamboretten's spejdere været Borneofolk, stenaldermænd o.s.v. — denne gang skulle det være en stor indianerlejr med alle 800 drenge i farvestrålende dragter. Alle mødte med flot udstyr, der i mange tilfælde havde kostet over 100 timers fingersnilde. Indianerne fra Valdemar Atterdag slog dog alle, da de under det store indianershow dannede kernen under ledelse af overindianeren *Angelo*. Valdemar Atterdag havde desuden lavet tre

flotte hovedprydelser, som blev overrakt de tre stolte ørne: Arveprins Knud, oberst John Wilson og Jens Hvass ved åbningsceremonien.

Den skønne jamboretteplads i Rold Skovs hjerte faldt helt i rødhudernes magt, og den var fra først til sidst et malerisk syn med en snes store teepeer — af bark eller teltlærred knejsende mellem de flere hundrede telte. Som blivende minde om indianerjamboretten var der bygget et solidt blokhus, der husede lejrens sherif og hans barske svende.

Jamboretten begyndte fredag den 4. august, men egentlig gang i sagerne kom der først fra søndag — den officielle åbningsdag — hvor det triste sommervejr holdt en pause og lod solen skinne hele dagen. Jamboretten skulle modtage sin president, *Arveprins Knud*, som de vise gamle havde tiltænkt æren som høvding og hvad dermed følger af fjer og festivitas. Det blev en strålende dag med over 6000 besøgende i lejren. Desuden overvågedes jamboretten af vores grand old man, oberst *John S. Wilson*. Lille ørn, som hans navn blev efter den store åbningsceremoni, var en stilfærdig, men særdeles årvågen overdommer. Fra staterne fik jamboretten besøg af den amerikanske scout-director, som mange danskere kender, *Bill*

5. ROLD JAMBORETTE

Hillcourt — den danske cand. pharm., der i sine unge år tog på cykeltur i U.S.A., hvor han brækkede et ben. Det blev afgørende for hans fremtid. Naturligvis kan man ikke gå rundt i Amerika og hedde *Villiam Bjerregaard*, og derfor oversatte han sit navn så direkte som det lod sig gøre.

STORT INDIANERSHOW

Efter den mere højtidelige del af åbningen, overrumplede samtlige 800 indianere publikum med et indianershow, der ville få selve *Cecil B. de Milles* bedste resultater i den retning til at minde om en forsamlingshusopførelse af »Elverhøj«. Jo, der blev leget indianere med liv og sjæl. Rødhuderne røvede de lede blegansigters forskræmte hustruer fra blokhuset og førte dem skrigen bort, skød med granpile, der fik en flot nybyggerhytte og en prærievogn til at gå op i luer, og flygtede til slut for en flok nordstatskavaleri i flotte uniformer og på fnyssende fuldblodsheste — et forrygende punktum på det kogende sceneri. *Hillcourt* erklærede i sin betagelse, at han ikke havde oplevet mage til indianershow udenfor Amerika.

Den fine dag sluttede med stort lejrball mellem Rold skovs ærværdige bøge.

Nu var der kommet gang i jamboretten, og den ene begivenhed afløste den anden resten af ugen. »På

telse møde

ikker paa

e forslag, siger in- til Politiken, men t man benytter an- smødet til at faa 'røftet paa lands- wn

ing i trafik

viser, at eget

civilingenior An- sammenlignet med ste Limfjords-ana- ratet lod foretage

t kontrolleret, at jyske hovedvejes i almindelighed, allenes voldsomme borg-Norresundby.

In the Shadow of Rowhide Mountain

Fra vor korrespondent i Rowhide di- striktet har vi modtaget:

Williamsburg, mandag.

Spændingen mellem de to store handelselskaber, Hudson Bay Com- pany og Ohio Company, der hver især føler sig berettiget til at aftage al jagtudbyttet fra Huroner- og Cree-indianerstammernes vidtstrakte jagtområder, hvortil de forøvrigt selv har udsendt et ikke helt ringe antal pelsjægere, øges stadig.

Pelsjagten er ikke faldet så hel- dig ud som tidligere år, og konkuren- rence mellem de to selskaber føles derfor mere, hvilket resulterer i, at der nu bringes midler i anvendelse overfor modparten, som ikke tåler at se dagens lys. Endvidere har tusk- handelen med indianerne taget en uheldig form, der ofte minder mere om rov og vold end om handel og forhandling. Når dertil kommer, at man lefler for de rødes primitive instinkter og byder dem spiritus og våben som betaling øges faren hurtig for en skærpelse af indianernes krigeriske indstilling overfor kolon- isterne, som de jo ikke uden grund anklager for at tage jord og jagt fra dem.

Man forsøger fra flere sider at

dæmme op for denne uheldige ud- vikling, men voldshandlinger og der- af følgende ulykkelige hændelser finder dagligt sted. Men da hverken myndighederne eller regeringen i London eller Boston synes at have tid til at interessere sig for forhol- dene søger de to store handelskom- pagnier selv at ordne sagerne, hvert til sin egen fordel, og det synes at kunne få uoverskuelige følger, mul- ligvis direkte krigstilstand mellem hvide og røde og mellem handels- kompagnierne indbyrdes.

Ohiokompagniet har efter sigende øget sit antal af hvide pelsjægere således, at Hudson Bay Kompagni- et, der først har forsøgt at dæmme op herfor ved at hidse indianerne op mod Ohiofolkene, nu også finder det nødvendiggjort at sende flere folk ind i de store skovområder, der tilhører Huroner- og Cree-stammer- ne, for at medarbejde Ohiofolkene og øge pelsudbyttet til sig selv.

SIDSTE NYT:

Fra pålidelig kilde erfares, at 3 af Hudson Bay Kompagniets såkaldte »gamle ræve« John Hagerthy, Jim Duncan og David Colin har fået ord- rene til at samle en stor skare folk her i efteråret for at gøre et frem-

To af Hudson Bay Company's opkøbere

stød ind i de store skove omkring Pesquitomac og Youngio Cheny. — Nu skal så tiden vise, hvad Huron- erne og Creerne siger til det? Det vil kun de kommende begivenheder give svar på, men fremtiden ses her imøde med bange anelser af alle de hvide kolonister.

Volds den n

Den store i Aalborg-Ni 40 procent

Den trafikale udv- ilge Jylland sker a hastighed, der har trafikalsperterne. aar, viser det sig borg-Norresundb øget med 30-40 p. Dette er et af de som trafikforskn. kunnet udlede af d meget omfattende Aalborg-Norresun- Randers i disse d. Ogsaa i Hobro- derne er stignin- lig ca. 15 pct. b fortæller os bl. a store erhvervsudv i de seneste aar, si

Chauf drøft

Midler so

krigsstien« hed den farefulde tur til Rolds urskov, hvor overnatningen foregik under åben himmel. Ingen måtte have redskaber med udover en kniv, som hver dreng havde la- vet af et stykke gammelt jern — der var masser af fine resultater, som kunne få det til at gyse i en- hver lille »blegansigt«. Ugh, ugh, sikke en tur! Det hele varede et døgn. Madpakker var bandlyst på denne prøvelsernes skrappe tærn. I urskoven blev der slagtet 300 kyl- linger, som blev tilberedt over nat- tens glødende bål. Det bekom rød- huderne vel, da de kunne sætte tænderne i de brunede resultater og spise »hjemmebagte« hvedebrød til (opskriften: mæl, gær og kildevand) — for derefter at tilbringe resten af natten i granhytterne.

Jamborettens turnering var lidt mere blid, men alligevel på sin vis en krævende tur med talrige opga- ver. Her klarede danskerne sig ab- solut bedst. Det blev en hyggelig turnering, der sluttede med mange små kammeratskabslejrbaal frænde- troppene imellem. Ingen af dem trak

dog længe ud, for næste morgen lød reveillen allerede klokken 6! op og afsted til Aalborg, som man indtog i løbet af dagen. Dagen sluttede i Tivoli Karolinelund, hvor man ad- skillige gange i aftenens løb måtte have smørkekanden frem for at hele forlystelsesmaskineriet ikke skulle brænde sammen af overbelastning.

EN FIN GOOD-TURN

Alle havde godt humør på næste dag, hvor alle kræfter skulle sættes ind på operation Bævreasp i Rebild Bakker. Man måler sædvanligvis ikke sin good-turn i kroner og øre, men her kan man godt røbe, at jam- borettens spejdere, undskyld, india- nere, udførte arbejde for ca. 1500 kr. til statsskoven — en tak for de mange materialer, som havde gjort det muligt at forsyne jamboretten med masser af fine lejrarbejder. En skovfoged overvågede arbejdet og uddelte som kvittering en lille læ- derlap med lyng og bævreasp — en hilsen fra statsskovdistriktet. Hjem- me i tropslokalet kan den minde

drengene fra jamboretten om en slidsom dag i et stykke af Danmarks skønneste natur, som de var med til at bevare og gøre endnu skønnere.

JENS HVASS FIK IDEEN

Det kunne synes vemodigt at skill- es efter en så dejlig, vellykket jam- borette, hvor masser af drenge hav- de sluttet venskaber på tværs af sprog og landegrænser, men afrejse- dagen blev alligevel en glad og for- nøjelig dag. Det hele skete i forvis- ning om snarligt gensyn troppe, pa- truljer eller enkelte spejdere imel- lem. Netop dette, at drenge fra man- ge forskellige lande mødes, lærer andres sæder at kende og at respek- tere fremmede landes traditioner eller særpræg, er et af jamborettens formål. Da Jens Hvass første gang fik ideen til en jamborette, ønske- de han, at drenge fra mange lande skulle samles og slutte venskaber, måske venskaber for livet, og nu efter den femte jamborette i Rold kan man for alvor forstå, at hans ide har båret gode frugter.

Ebbe Mørk.

Siden 1943 har der været spejderarbejde i Grønland, og det er vokset støt og roligt siden da. Nu er der ca. 1500 spejdere i Grønland, og det vil sige, at der er procentvis flere spejdere deroppe end hernede i Danmark. De fire danske spejderkorps, de blå piger, de grønne piger og drenge og vort korps, har alle troppe deroppe, og de grønlandske spejdere bærer samme uniformer, som vi gør, bortset fra, at drengenes korte bukser er ombyttet med knickers eller lange benklæder. Du kan sikkert regne grunden ud.

Her i sommer, nærmere betegnet fra den 23. juli til 2. august gennemførtes det første grønlandske spejderførerkursus. Det fandt sted i Holsteinsborg, der er beliggende lige nord for polarkredsen. Til dette kursus kom der 50 grønlandske spejderførere, nemlig 19 kvindelige og 31 mandlige førere. Endvidere kom vi to fra Danmark. Det var Grethe Øfjord, der er divisionschef for de blå pigers Grønlandsdivision, og undertegnede. Vi skulle lede de to kursus, henholdsvis for pige- og drengespejderførere.

På grund af de vanskelige trafikforhold måtte alle deltagerne flyve til Holsteinsborg, og det var en helt ny fornemmelse at komme flyvende til en lejr. Fredag og lørdag før kursus begyndte om søndagen landene catalinaerne, der beflyver Vestgrønland, tre gange i Ulkebugten. Hver gang hoppede grønlandske spejderførere i land, og det var egentlig ganske imponerende at få samlet 50 deltagere på den måde og over så kort et tidsrum. Billigt var det naturligvis ikke, men takket være tilskud fra Landsrådet, så fik deltagerne lettet de økonomiske problemer.

* Indflyvning over Øst-Grønland. Nunatakerne rager op over indlandsisen.

* Spejderhuset i Holsteinsborg. Her holdtes en del af instruktionerne.

* Landstigning ved lejrpladsen i Gl. Holsteinsborg. I mangel af havn lægger man ind til klipperne.

* Udsigt fra »Præstebakken« ud over en del af Holsteinsborg og havnen.

TIL SPEJDERFØRER-KURSUS I GRØNLAND

Tekst og billeder: SKOTTE

Den søndag, da vi skulle starte kursus, var vi så heldige at have Grønlandsminister Gam i Holsteinsborg, og ministeren kunne glæde os med at åbne vort førerkursus og udtalte meget rosende ord om spejderarbejdet, både herhjemme i Danmark og i Grønland.

Efter åbningsparaden, som blev ledet af tropsføreren for »Polarræven«, Poul Madsen (DDS), deltog de mange spejderførere i højmesseri i Holsteinsborg kirke.

De første to dage holdtes der møder i det dejlige tropshus, som de blå piger og gule drenge har sammen. Tirsdag formiddag drog hele styrken i motorbåde over Ulkebugten til Gl. Holsteinsborg, hvor vi skulle have en spejderlejr. Her er der nemlig en efter grønlandske forhold stor slette, beliggende lige ud til Davis Strædet og ved foden af den høje fjeldkam, der er med til at skjule den sidste del af aftensoolen for Holsteinsborg. På dette sted har der været en handelsstation. Det var i Hans Egedes dage, at denne handelsstation blev oprettet. Det skete i 1728, men et par år efter slog hvalfangsten helt fejl, og mandska-

bet forlod handelsstationen efter først at have brændt en del af bygningerne.

I lejren summede det dagen igen af aktivitet. Tiden skulle udnyttes godt, hvorfor instruktioner og praktiske færdigheder skulle veksle for kursisterne, der var inddeelt i patruljer, som igen var opdelt i to troppe. Enkelte instruktioner holdtes sammen, ellers levede de to troppe deres eget liv.

Naturligvis kom man igennem de mange emner spejderarbejdet omfatter, og mange ting måtte man tillempe de specielle grønlandske forhold, ligesom det var nødvendigt at tolke langt de fleste instruktioner, idet ikke alle de deltagende grønlandske førere forstod eller talte dansk. En af lejrdagene drog hele styrken over Ulkebugten for at påbegynde opstigningen til Kællingehætten, der er Holsteinsborgs kendskabsfjeld. En anden dag havde vi en pragtfuld olympiade, hvor alle var klædt ud og morede sig aldeles strålende. Sent lørdag aften vendte vi tilbage til Holsteinsborg og optog her møderne i spejderhuset.

Grønlandsminister Gam taler ved åbningen af det første grønlandske spejderførerkursus.

Det var interessant under kursus at tale med de forskellige førere og høre om deres problemer. Det er f. eks. næsten umuligt at samarbejde med spejderne fra en anden by, fordi afstandene er så store mellem de bebyggede steder. Hvad mener du f. eks. om at køre i hundeslæde et par dage i 30 graders frost for at mødes med andre spejdere? Det er noget, der kræver en hel del af spejderne. Eller en vandring i fjeldene på et par hundrede km for at komme til at ligge i sommerlejr. Undervejs må alt proviant bæres, hvis man da ikke regner med at kunne fiske så meget, at man kan opretholde livet ved det.

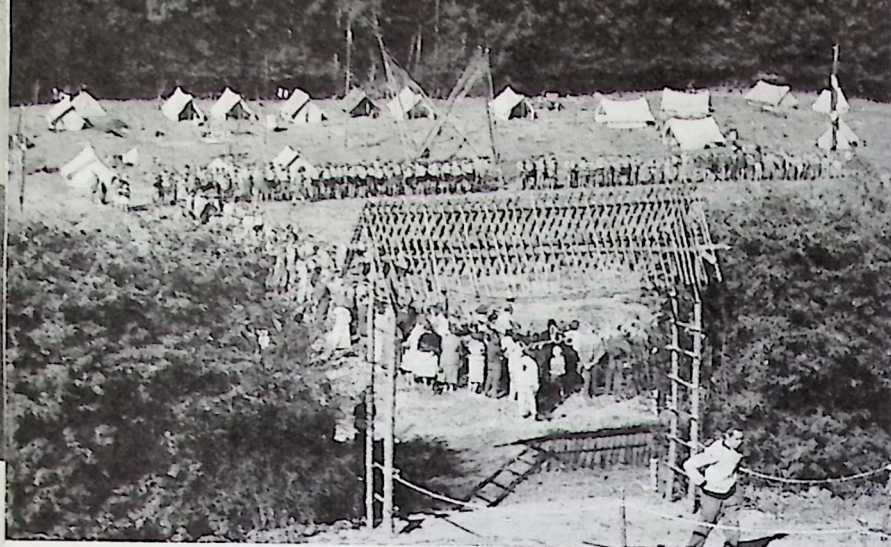
Du vil kunne forstå, at forholdene deroppe er helt anderledes end herhjemme. Men ideen i spejderarbejdet fænger der som her, og det afholdte spejderførerkursus gav den fornyet næring.

Skotte.

De 50 grønlandske spejderførere sammen med kursusstaben.

Fra åbningsparaden.

WILLE- MOES jamboretten 1961

I 1954 kaldte Nordvestfyns division 300 spejdere fra 7 nationer til sin første jamborette, Hindgavl-jamboretten, ved Middelfart.

I 1961 kaldte divisionen atter til jamborette på en særdeles smuk og ideel lejrplads kun få minutter fra Lillebælts blå bølger og 2 km nord for søhelten Peter Willemoes fødeby, den idylliske sjøekøbstad Assens.

I løbet af onsdagen — den 2. august — begyndte troppene at ankomme. Den lille Bækketrop i Jylland havde taget den godt 100 km lange tur til fods og Glamsbjerg trop ligeledes med alt udstyr på »tropsjumben«, som i lejren blev brugt til transport af meget »høje gæster«. 2 timer før tiden dukkede de 59 deltagere fra Orion i Schweiz op, og snart efter var der liv og musik, ja, mens en fører fuldbagte arbejdet med et meget højt tårn, sang hele troppen på jorden, akkompagneret af en guitarspillende fører på platformen. Iøvrigt medbragte disse gutter hver en malkestol, fastgjort ved en læderrem, så at stolen altid var parat ved spisetider og lejrball. Troppens 14 skovmænd medbragte store sorte paraplyer, som blev brugt flittigt under badning i regnvejr.

Torsdag eftermiddag kl. 16,00 gav 8 trompetere fra den landskendte orkester trop 5 By fanfare fra torvet, og snart stod lejrens små 400 deltagere opmarcheret — uden at en eneste kommando havde lydt — til den officielle åbning med byens viceborgmester og politimester i spidsen for lejrens præsidium samt mange indbudte gæster. Efter at faneborgeren var ført op til flagstængerne blev flagene under trommehvirvler

hejst og deltagerne budt velkommen af divisionsrådsformanden, fabrikant Karl Nielsen, Farestrup, som rettede en varm tak til lejrpladsens ejer, proprietær Brandt, Mariendal. Viceborgmester, vandværksbestyrer Charles Andersen, frembragte byens velkomst og takkede for jamborettens påtænkte rensning af badestranden ved Mariendal. Dernæst erklærede DC Gert Oversø jamboretten for åbnet, og de mange gæster fik under en rundgang lejlighed til at se, hvordan divisionens egne troppe, danske og udenlandske frændetropper havde indrettet sig for de kommende dage.

Torsdag aften var der velkomst-lejrball. Her blev divisionens tidligere chef, kontorchef H. Grønborg, Børgense, under meget stort og fortjent bifald udnævnt til divisionens første æresmedlem og fik øverrakt divisionens æreslysestake.

Schweizernes kæmpetårn.
Bemærk spejderhattenes facon.

Fredag umiddelbart efter morgenparaden startede patruljerne til Assens, hvor de var på en interessant byvandring.

Fredag eftermiddag gik der en hvisken gennem hele lejren om brødbagning på stegepande. Alle mistænkte Old Jill, men der var ingen fældende beviser, men hvedemel m. v. i vagtteltet. Endvidere kappedes patruljerne på B.-P.-torvet om jamborettemesterskabet i redningsrebskast.

Herudover fremstillede hver patrulje en budstikke, som på lejrens sidste dag blev udleveret igen, forsynet med et afskedsbrev fra lejrledelsen, som bestod af DC Gert Oversø og divisionsassisterne Swith, P.O. og Old Jill.

Lørdag morgen kl. 4,30 sluttede det 16 km lange og krævende nat-orienteringsløb for skovmænd og rovere, som af det ikke lokalkendte hold fra 5. By blev vundet på rekordtid og præmieret med 2 slireknive.

Lørdag formiddag var hele lejren ude på good-turn-opgaven som en tak for Assens by, og lørdag fandt jamboretteolympiaden sted på B.-P.-torvet.

Lørdag aften kl. 20,00 blev jamboretten lukket for besøgende af hensyn til den store og dybttilslørede terrænleg, der af divisionschefen var byget over »Grevens Fejde«. — Selve jamborettepladsen og Assens med nærmeste omegn havde jo engang været skueplads for blodige slag, bl. a. det kendte slag ved Øksnebjergstenen, hvor også selve terrænlegen skulle slutte kl. 4,00 søndag morgen med hjemtransport pr. rutebil.

(fortsættes side 132)

JUBILÆUMS- jamboretten 1961

Svenske spejdere bygger stort lejrkomfur.

Ved åbningen af *Lyngby Divisions* 50 års jubilæumsjamborette udtalte divisionschefen Otto Byrge Sørensen i velkomsten efter at de forskellige deltagende nationers flag var hejst bl. a.: »Man har glæde af en lejr som denne tre gange, første gang når den planlægges, anden gang når man oplever den, og tredje gang når man bagefter mindes den«.

Jamboretten blev holdt i vikingestil, og der var såvel fra stabens som fra de enkelte spejders side gjort et stort arbejde forud for at vi rigtigt kunne leve os ind i vikingetiden, og det må man vist fastslå, lykkedes.

Der deltog 6 troppe med gæster fra England, Skotland, Sverige og Norge, Island og Fyn! ialt ca. 300 spejdere, og vi havde det dejligt. Lyngby divisions spejdere havde stor glæde og udbytte af samværet med deres gæstetroppe, og man vil ikke så hurtigt glemme de brave Incaer fra Fyn.

Før lejren havde vore gæster været indkvarteret i spejderhjemmene nogle dage, — på programmet før lejren stod patruljeture til København, lejrball i Lyngby Folkepark, og en Nordsjællandstur i busser.

Den allestedsnærværende Kaj Kirkeby havde i månedsvis arbejdet på at iklæde og formere den »be-rygtede« og imponerende skovmands-HIRD, der med deres slag-sværd, blå kofter, røde kapper, skjolde og hornede hjelme satte kulør på det hele. De sørgede for vagt-tjeneste m. v. og én gang hver dag »trak vagtparaden op«, med lur, Odins ravne, skæg og våpenraslen, — man måtte så jo prøve at bære over med, at »vagtparaden« hver dag sikrede sig et offer til Thor, som i gudehøvet blev »ekspederet« under megen larm og glade trut i

lurerne. Der var optræk til en samlet aktion for at befri de ulykkelige ofre, og vor DC, bersærken Otto, måtte berolige de ophidsede gemytter, noget der gik nemt, da man først opdagede, at der jo ikke manglede spejdere i de enkelte troppe, — hvordan det så var gået til!

Ved besøgsdagen om søndagen før øvelsen havde lejren haft fælles lejrball og stort forældrerkind, — og der var jo også nok at se på. Hirden rykkede ud flere gange, og en stort anlagt vikingeinvasion fra havet i drageskib samlede så mange tilskuere, at vikingerne knapt kunne komme i land til trods for at de var rustet til tænderne. Bersærken Otto tog imod dem og drak velkomst i mjød med de vildt udseende krigere.

Samtlige spejdere i divisionen havde fået som opgave at fremstille hver et komplet vikingedystyr,

En af de flotte hirdmænd.

og man må indrømme, at de alle så både farveprægtige og frygtindgydende ud, da de drog af til det store lovting, der var indledning til den store vikingefejde, — en døgn-øvelse tirsdag—onsdag d. 1.—2. august. Rammen om selve fejden var allerede trukket op før lejren, idet de enkelte troppe havde fået tilsendt »forhistorien« længe før selve lejren. Den grimme viking Thorgeil havde kløvet hovedet på gode mænd fra Hildurs lejr. At Hildur af denne årsag syntes han burde svare en mandebod i form af to fuldtudrustede langskibe, kunne synes rime-ligt, men det ville Thorgeil ikke, og så var spillet jo gående. Den nærige Thorgeil forlangte sagen for kong Hjalfs lovting. De to kamphaner havde brugt tirsdagen til at hverve proselytter og medløbere, — de drog begge under våbengny rundt i lejren, og stemningen var efterhånden bragt op til kogepunktet.

Under udstødelse af grimme trusler forlod høvdingen Hildur lovtinget med sine mænd, sammenbidte og våbenklirrende, så nu var der jo kun en udvej tilbage, — kamp! Den stakkels kong Hjalf, — i den populære islandske kæmpe Erikurs skikkelse, havde, trods en lang udredning på islandsk, som virkede mere ophidsende, end egentlig beroligende, intet formået, — man forstod at han klogeligt trak sig tilbage før kæmperne, hamrende på deres skjolde, og trækkende sig i skægget, formerede slagorden.

Kæmperne drog af til slagpladsen, — gennem den slumrende by Faxe Ladeplads, hvis borgere forskræmte gemte sig i sengehalmen. Aldrig har den fredelige lilleby genlydt af så megen våbengny, og aldrig har den svage gadebelysning glitret i så

(fortsættes side 132)

Vi afslutter her den interessante artikel om spejderfrimærker fra forrige nummer, hvor mærker fra Sydafrika, Tjekkoslaviet, Siam, Ungarn og Rumænien blev omtalt.

Rumænien 1932. Korpslejr i Sibiu (Jamboreea Nationala Sibiu).

- 25+25 bani, blågrøn (spejdere i lejr).
- 50+50 bani, blå (semaforsignalering — tydeligt nok en begynder!)
- 1+1 leu, olivengrøn (sporing).
- 2+2 leu, gulrød (madlavning over bål).
- 3+3 leu, skiferblå (kong Carol i spejderuniform).
- 6+6 leu, brunsort (kongen og kronprins Michael, begge i uniform).

I anledning af korpslejren i Ma-maia i 1934 forsynedes foregående serie med overtryk (i sort eller guld).

På femårsdagen for kong Carols tronbestigelse, den 8. juni 1935, holdt spejderne og O.E.T.R. et stort sportsstævne.

Rumænien 1935.

- 25 bani, brunsort (hilsende søspejder).
- 1 leu, violet (spejder giver hornsignal).
- 2 lei, grøn (sø- og landspejder foran Rumæniens kort).
- 6+1 lei, rødbrun (kong Carol i spejderdragt).
- 10+2 lei, dyblå (sø- og land- og pigespejder).

Rumænien 1932. Korpslejr i Brasov.

- 1+1 leu, dyblå (Carols navnetræk, omkranset af spejderliljer).
- 3+3 lei, brungrå (rumænsk spejderlilje).
- 6+6 lei, karminrød (Rumæniens ørn over spejderliljer).

En af verdens mindste stater, nemlig fyrstedømmet Liechtenstein mellem Svejts og Østrig, har en vældig ivrig spejderbevægelse, i mange år ledet af prins Emanuel. Særlig højt skattede af hele befolkningen blev spejderne efter Rhinens store oversvømmelse i 1927. Først i begyndelsen af 1928 trak vandene sig tilbage efterladende de uhyre mængder af vragskud og al slags opskyllet skrammel, som man anslog, at det ville tage år at fjerne.

Frimærkerne fortæller spejderbevægelsens historie

AF OVE DRAGSTED

Spejderne fra Svejts meldte sig da til tjeneste sammen med spejderne fra den oversvømmede by Ruggel, og ved et utrætteligt og uafbrudt arbejde i treholds skift lykkedes det dem på 14 dage at rydde det hele bort. (Spejdere kan jo som bekendt ikke tåle at se affald ligge og flyde).

I 1932 udsendtes en serie på 3 mærker til fordel for børneforsorgen; et af disse viser fyrst Frants I, flankeret af to spejdere:

Liechtenstein 1932.

30 rappen (+ 10 rp), lyseblå.

Jamboreen i Vogelenzang i Holland i 1937 blev mindet på frimærker både fra selve Holland og Hollandsk Indien.

Holland 1937: Jamboree. (Wereld Jamboree).

- 1 1/2 cent, grøn og sort (spejderliljen).
- 6 cents, rødbrun og sort (sp. trommes sammen).
- 12 1/2 cents, blå og sort (Hermes, spejderen).

Hollandsk Indien 1937: Jamboree.

- 7 1/2 cents, brun (to spejdere foran lejrens symbol, Jacobsstaven).
- 12 1/2 cents, karminrosa (do).

I Lithauen afholdtes der korpslejr i 1938, og til ære herfor blev en del af mærkerne for den lithauiske olympiade samme år overstemplet med henholdsvis pige- og drenge-spejdernes lilje samt en tilsvarende indskrift.

Lithauen 1938. Olympiade med spejderovertryk.

- 5+5 centai, grøn og mørkegrøn (bueskytte).
- 15+5 centai gul og rødgul (spydskaster).
- 30+30 centai, blå og mørkeblå (dykning).
- 60+15 centai, brun og mørkebrun (sprinter).

Mærkeligt nok har England aldrig udsendt specielle spejderfrimærker; men det kommer måske engang. (Skete i 1957. Red).

Derimod udsendte New Zealand (blandt sine serier til fordel for ungdommen) i 1944 to mærker med prinsesserne Elizabeth og Margaret

Rose i pigespejderuniform. Hele den engelske kongefamilie er jo som bekendt spejdere.

New Zealand, 1944. Prinsesserne i spejderdragt.

- 1 penney + 1/2 p., blågrøn.
- 2 pence + 1/2 p., blå.

Og så kommer vi til slut til den store verdensjamboree ved Moisson i Frankrig 1947. Der blev udstedt et enkelt frimærke med lejrens symbol:

Frankrig 1947. Jamboree.

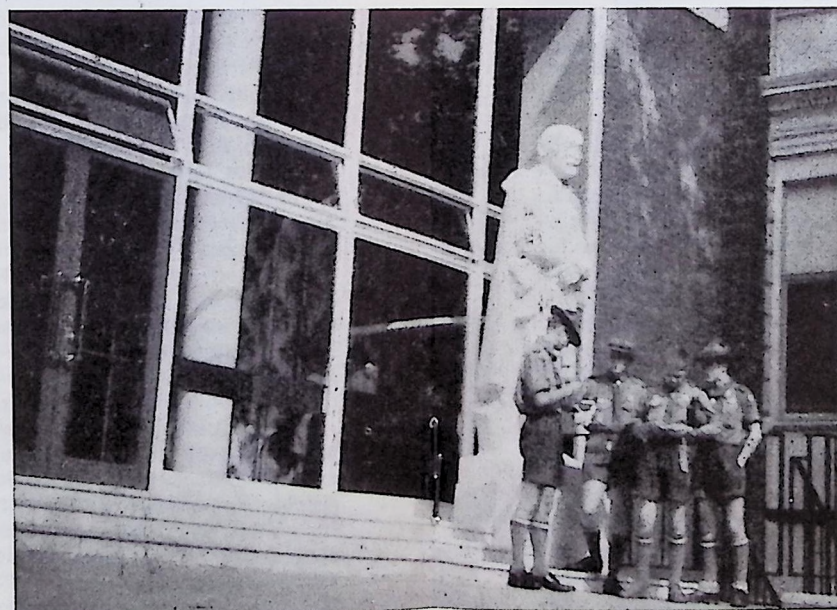
- 5 franc, brun.

Der findes flere frimærker, som tilsyneladende forestiller spejdere, nemlig de tyske Hitlerjugend mærker fra 1935, de russiske ungpionér mærker fra samme år og nogle mærker fra den tyske vasalstat Kroatien, som vel næppe kan have haft rigtige spejdere.

Endvidere findes der særlige poststempler, som er anvendt ved store spejderbegivenheder — også herhjemme, men den slags hører jo ikke med i en almindelig frimærkesamling.

Derimod er det jo muligt, at der i ovenstående oversigt alligevel er glemt nogle rigtige spejderfrimærker. Hvis nogen af jer, der læser denne artikel, kender flere end de her nævnte, må I skynde jer at skrive ind til redaktionen af Spejdernes Magasin.

Artiklen er et optryk af Spejdernes Magasin, april 1948.

Baden-Powell huset indviedes i sommer af den engelske dronning. Her har Søren Hvilshøj, 2. Odense trop, fotograferet spejdere fra 2. Odense og 3. Østerbro trop foran B.-P. statuen, der flankerer indgangen til det fine hus. Kommer du til London, må du afgjort besøge det og bl. a. beundre den fine frimærkesamling omfattende mange forskellige spejderfrimærker.

WILLEMOESJAMBORETEN

(fortsat fra side 128)

I aftenens mulm og mørke blev grev Johan Rantzaus styrker indskibet i 3 store hjemmevernsskuttere for at sætte kursen mod Helnæs, hvori denne våde augustnat Johan Rantzau og præsten Hans Madsen i datidens originale dragter ventede på styrkernes landgang, som på grund af et meget stærkt regnskyl skete fra 3 store lastbiler, der hele tiden havde været i reserve i tilfælde af »skum« på Lillebælt.

I samme stund havde frysende og nervøse borgere og bønder samlet sig ved den kendte udbyggersgård »Bæverhytten« i Grotten, hvor grev Christoffer, ledsaget af stolte krigerer til hest, oplæste et budskab og lovede at medhjælpe til, at den på Sønderborg slot rundgående kong Kristian den Anden atter kunne komme på Danmarks trone.

Alt var lagt op i et historisk korrekt plan. Den alvorlige vejrmelding om byger var denne løverdagsstund helt korrekt, og ved midnattstid stod det klart for ledelsen, at »krige« ikke kan føres af dyngvåde og tænderklaprende spejdere — der var kun et at gøre, at opkaste et foreløbigt »hovedkvarter« på Eberup kro, hvor den danske sommers mest våde spejdere efterhånden blev opsamlet og fik lejlighed til at beskue de stolte og i farvepragt klædte stridsmænd, grever og præster. 3 kvarter efter øvelsens afblæsning havde ledelsen melding om, at samtlige jamboretens 400 deltagere hvilte i soveposerne. Det

DC Gert Oversø sammen med de to historiske personer Johan Rantzau og Hans Madsen.

JUBILÆUMSJAMBORETEN

(fortsat fra side 129)

mange våben og hjelme som her. — Den sidste store og afgørende kamp fandt sted onsdag morgen, og de to stridende armeer samledes til kritik i skoven før hjemmarchen til lejren. På vejen tilbage hentedes de deponerede våben, og da de to armeer kom tilbage til lejren, var der ikke meget krudt tilbage i dem. I løbet af forbløffende kort tid lå alle de gæve kæmper på langs, og lejravisen *Lurifaxe*, hvis sprudlende reportager blev slugt af alle, kunne i sin aftenudgave på forsiden kun vise en tegning af svært slumrende kæmper. — Hørt i lejren i eftermiddag: SNORK!

De forskellige troppe havde lavet fantasifulde portaler og omfattende og meget fine lejrarbejder, og på programmet var endvidere en patruljekonkurrence, tur, ud med bus og hjem til fods med opgaver undervejs. Iøvrigt hyggede troppene sig sammen og gik på besøg hos hinanden, — og svoppepe!

våde slag ved Øksnebjerg var endt — dog denne gang uden resultat.

Søndag morgen strålede solen selvfølgelig igen fra en næsten skyfri himmel og spejdernes samledes til gudstjeneste i det fri ved pastor E. Jeppesen, Kærum.

Søndag stod i besøgets tegn og på lejrpladserne var mange opvisninger, bl. a. Tonkwavastammen fra Næstved, som havde medbragte tepeer og optrådte med krigsdanse i originale hjemmelavede dragter.

Kl. 19,15 søndag marcherede alle med 5. Bys orkester i spidsen gennem Assens til friluftsscenen i Assens skov anlæg, hvor Th. Vøgg, København på glimrende måde ledede det store lejrball med stor international underholdning.

Tirsdagen var afrejsens dag, dels til indkvartering, dels til hjemrejse. Efter at jægerstuvningen var sat til livs, samlødes alle deltagerne — selvfølgelig i et rigtigt spejderregnvejr — til afslutningsparaden med præmieuddelingen.

For sidste gang i denne lejr hilste vi nationernes flag — vemodigt tænkte vi tilbage på en herlig jamboretteuge — men mon ikke Nordvestfyns division atter kalder til jamborette? *Old Jill.*

Der var kun brug for vor flinke sygeplejerske til hvespestik og små-rifter, — et par gange måtte vi til Fakse hospital, men det var dog af mindre alvorlige årsager. — Jo, forresten, en af Skips spejdere måtte indlægges for feber i forbindelse med en betændelse (i et gammelt sår). Skip var meget bekymret for ham, men det forhindrede ham dog ikke i at køre rundt på hospitalsgangene på løbehjul (hvilket man i fuldt alvor brugte der).

Lejravisen *Lurifaxe* (Lur-i-Faxe, for den mindre tænksomme læser) blev en stor succes, — den kostede 25 øre, og i begyndelsen konstatere-

des det, at mange hellere ville bruge deres 25-øre i »boden«, — men nølerne kom med, og de, der ikke havde sikret sig de første numre, fik skyndsomst indhentet det for sømte de sidste dage, og vi kan love for, at redaktionen af *Lurifaxe* blev populær, ikke mindre fordi man fik den ide hver dag at udsætte en *Lurifaxe*pris for forskellige ejendommelige fortrin og dyder rundt om blandt de enkelte troppes spejdere. Som engelsk korrespondent havde man sikret sig en fører fra Maidstone »Perks«.

Alle deltagerne ser sikkert tilbage på jamboretten som en stor oplevelse. Vi husker den for den stemning, som det veltilrettelagte vikingehalløj gav, — vi husker den for de kontakter og venskaber, der sluttedes mellem danske og udenlandske spejdere, — for det hyggelige samvær og improviserede teselskaber, og for de hyggelige tropslejrball, hvor vi rigtigt kom i kontakt med hinanden, — så meget at det var svært at finde i soveposerne.

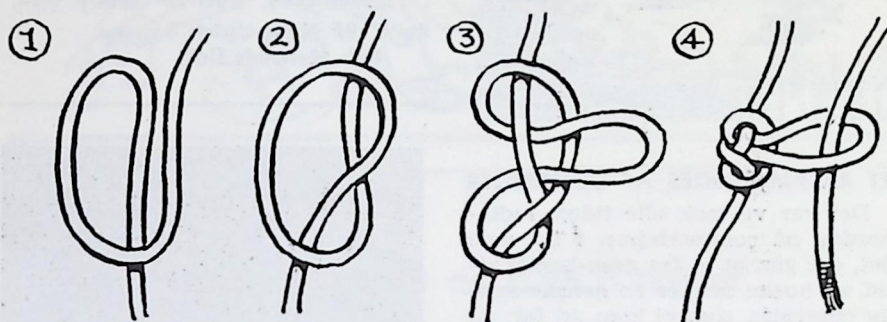
Vejret havde været med os, — ganske vist strålede solen ikke hele tiden fra en skyfri himmel, men det var ideelt vejr til en spejderlejr, og da regnen på afrejsedagen strømmede ned og nødvendiggjorde nedpakning af drivvåde telte, havde vi levet os sådan ind i vikingetiden, at flere mente, at det nok skyldtes, at man den dag havde undladt at ofre til Thor! *JS.*

REBKLATRING

Her er noget nyt og spændende at prøve. Inden I går i gang skal I sikre jer at have noget solidt tovværk. Tal med jeres TF om det. Og så må højden ikke være mere end antydnet på tegningen til højre.

Nedenunder disse linier ser du, hvordan man laver et selestik.

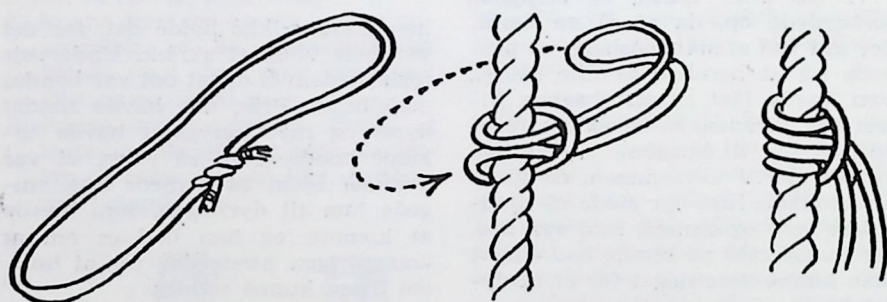
Dette tov anbringes om den kraftige gren. Den frie ende fastgøres sikkert.

Du laver tre »ringe«. Du bruger fiskerknob, der er et pålideligt knob til forening af tove af samme tykkelse. Du ser derefter, hvordan de alle tre slynges om klatretovet. Du strammer det nederste til og placerer venstre fod deri.

Du træder forsigtigt til, og det strammes, så du kan stå i det. Derefter strammes det midterste til. Højre fod placeres heri. Træd først til, når du er sikker på, at det stammer helt til. Den øverste er placeret rundt om dig — under armene. Hver gang en fod flyttes, skal også den øverste »ring« flyttes.

Husk: Sikkerhed fremfor alt.

ROVERKORET SYNGER SPEJDERSANGE

hedder en grammofonplade, der netop er udsendt af ROVERKORET. Roverkoret startede i 1952 som et samarbejde mellem de 4 korps og har i de forløbne år spredt sangglæde og kendskab til nye og gamle spejdersange. Det har optrådt ved en lang række spejder- og spejderprægede arrangementer.

Nu har koret udsendt sin første

plade, og det skal det have tak for. Otte strålende spejdersange hvoraf skal nævnes: »Spejderbror, her er min hånd« — »I morgenskær« — »Fyrre år frem« og »Slut kreds« synges af 35 gode stemmer på en frisk og entusiastisk måde, virkelig musikalsk og med en udmærket tekstudtale. Det er en nydelse for enhver spejder at høre, hvor godt

vore sange kan synges — en inspiration til at arbejde med sangen i det aktive arbejde.

Grammofonpladen koster kr. 9,50 og kan købes i Depotet eller bestilles direkte hos den udmærkede dirigent Michael Hauser, Friggasvej 11, Roskilde.

P. H.

GØR DIT BEDSTE

Det er ulveungernes valgsprog. Ved du, hvad et valgsprog er? Det er en kort sætning eller kun et par ord, som man selv har valgt, og som man ønsker skal vise, hvad man stræber efter. Konger, fyrster og andre store mænd har næsten altid et valgsprog. Kong Frederik d. 9's valgsprog er: **Med Gud for Danmark.**

Jeres valgsprog indleder jeres ulveløfte: Jeg lover at gøre mit bedste«. Og I hører det ved hvert møde, når I har ulvehyl, og jeres fører siger »Vil I Gøre Eders Bedste« eller GEB, GEB, GEB.

Det er et godt valgsprog at have, for det kræver, at I stadig skal prøve at gøre tingene endnu bedre, så det tydelig bliver jeres bedste, og af en ulveunge venter man sig noget ekstra godt.

God jagt.

Lily.

ODINS' FLOK efter 30 km vandring

1. Løgumkloster flok

starter efter sommerferien atter, efter at have ligget stille i næsten to år. I første omgang bliver flokken på ca. 12 drenge.

ET RÅLAM REDDES AF ULVEUNGER

Det var vel nok alle tiders indianerdag på sommerlejren i år, men det, der gør, at vi fra grøn bande altid vil huske den, er en ganske særlig oplevelse, som vi kom ud for, da banderne var blevet sendt ud i skoven for hver at bygge sig en hytte. Mens vi var i fuld gang med at rejse os en flot hytte, hørte vi pludselig nogen, der råbte: »Til hjælp, til hjælp!« Vi troede ærlig talt bare, at det var grå bande, der lavede sjov med os, så vi lod som ingenting, men da råbet blev ved og blev ved, blev vi enige om, at vi hellere måtte se, hvad det var, og hvis det skulle være indianerne fra grå, så skulle de få, hvad de havde godt af.

Vi løb efter lyden, og stoppede forfærdede op, da vi så en dame, der sad ved et ståltrådshegn og prøvede på at berolige et lille rålam, som havde fået sit ene bagben flettet ind i tråden, så benet var revet op helt ind til knoglen. Vi var lige ved at græde allesammen, da vi så det stakkels lille dyr sidde så hjælpeløst fast, og damen, som var den, der havde råbt på hjælp, bad om, vi ikke kunne gøre noget for at få dyret fri.

Aldrig har jeg løbet så hurtigt, som da jeg gennem skoven styrtede hjem til hytten for at få fat i Bagheera. Så snart hun havde hørt, hvad der var sket, fik hun fat på Frode (en spejder, der var med for at hjælpe os på lejren) og bad ham finde en knibtang, og så gik det afsted i lynende fart. Frode fik ståltråden klippet over og befriet rålammet, som han bar hjem til damen, som boede i udkanten af skoven. Selv om rålammet var lillebitte, kunne

Rikki, BF Jørgen Hansen,
1. Lillerød flok.

Rann, BF Jens Peter Møller,
1. Risskov flok.

BF Miko Johansen,
Prærieulvene, Kastrup-Tårnby flok,
Rann, BF Niels Ulrick Baacke.
Erik Menveds flok.

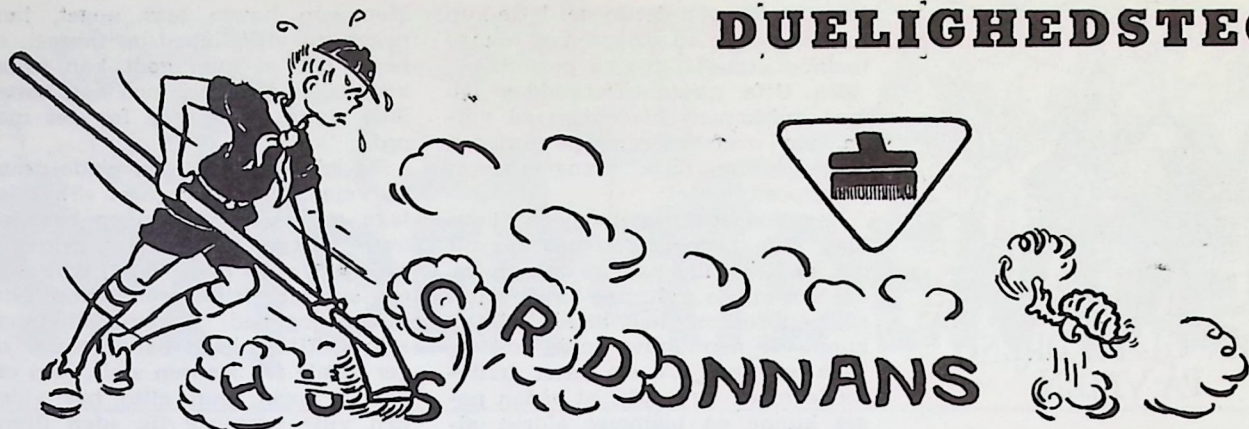
BRUN BANDE fra 1. Ballerup flok som indianere i sommerlejren

han næsten ikke holde det, for det var helt vildt af skræk. Undervejs fortalte damen os, at det var hendes pudelhund, Prik, der havde fundet dyret og med sin gøen havde tilkaldt hende. Lige så snart vi var kommet hjem til damens hus, ringede hun til dyrlægen, som lovede at komme, og hun bad os om at komme igen næste dag for at høre, om dyret kunne reddes.

Næste dag gik Frode og grøn bande derover. Vi havde et stort kødben med til Prik, det havde den da ærligt fortjent, — og ih, hvor blev vi glade og lettede, da vi fik at vide, at det lille rålam ville komme sig igen. Nu bor det hos den rare dame, indtil det bliver stort og stærkt nok til at kunne klare sig selv i skoven. Jeg tror aldrig, at grøn bande vil glemme, at vi fik lov til at være med til at redde et rålams liv.

Numa, 1. Ballerup flok.

DUELIGHEDSTEGN

LILY fortæller og ESKE tegner

Vi lovede at fortælle jer om de mærker, som I kan erhverve, hvis I har vist over for Akela eller en anden, som Akela har udpeget hertil, at I virkelig er *duelige*, det vil sige, at I er så dygtige, at I fortjener at bære disse mærker.

Det første vi skal tale om er *husordonnans*, for som vi sagde sidste gang, det mærke bør I alle kunne tage, blandt andet fordi det er så nyttigt, når I skal være hjælpsomme derhjemme.

For at få det, skal man

1. kunne foretage en almindelig udrensning af en kakkelovn og tænde op i den, eller man skal feje og vaske et gulv,
2. kunne lave en kop te, spejle og koge æg, skrælle og koge kartofler og gøre almindelige grøntsager i stand,

3. kunne børste et par støvler, rede en seng, pudse messingtøj eller sølvtøj, tørre støv af, dække bord og vaske op,
4. kunne gå i byen og uden huskeseddel købe 5 forskellige ting på mindst 3 forskellige steder.

Det er alt sammen ting, du skal øve dig på i dit hjem. Måske bliver din mor lidt bange, når du kommer og vil spejle æg eller gøre grøntsager i stand, men så vis hende, hvad det er, du skal gøre for at få mærket. Så vil hun sikkert vise dig, hvordan det skal gøres, når det skal være ordentligt.

Det gælder nemlig ikke kun om at få tingene gjort, de skal være *velgjorte*. I får her en lejlighed til at bruge jeres valgsprog. Man kan for eksempel godt sige, at man har dækket bord, hvis der på bordet blot er de ting, man skal bruge. Men på et bord dækket af en ulveunge, der skal have lov til at bære husordonnansmærket, skal skeer, knive og gaffler ligge ordentligt på de bestemte pladser, dugen er lagt lige på bordet, og man har set efter, om der er salt og peber i dåserne o.s.v.

På samme måde er det med de andre krav. Du kan ikke forvente, at du kan nøjes med at gøre alle disse ting een gang og så straks få mærket. Først når tingene er gjort ordentligt, så det er en ulveunge værdigt, kan du få dit mærke.

Fortælling af
ANNESOFIE HERMANN
(afsluttes)

Illustration:
THORA LUND

Det lille barn sagde »Ja—ja—ja!« og klaskede med vantefingrene i dynen, mens de i trav begav sig tilbage til byens station. På vejen hørte Akela ham grundig i, hvad hun kaldte et »signalement af det postbud, der havde gemt mappen. »Er du nu helt sikker på, at han så sådan ud? Er du helt sikker på, han havde et lille sort overskæg?« Uffe tænkte sig hele tiden vældig godt om — og var sikker.

Det er et mildt udtryk at sige, at der blev opstandelse på politistationen da det lille optog, Akela med barnevogn og ulv, kom med den forsvundne mappe. Han kom ikke i fængsel, han blev ikke en gang bebrejdet sin detektivvirksomhed, men efter at politimesteren havde talt fortroligt i telefonen med postmesteren, kom Uffe med hen på det store travle postkontor og skulle gå gennem pakkehallerne med postmesteren. Udenfor ventede politimesteren, — og jo, Uffe kunne nøje udpege det unge reservepostbud, som han for ti dage siden havde set

foretage kuppet, det meget lette kup med at fjerne en mappe med mange tusinde kroner i fra en postbil.

Da Uffe næste eftermiddag løb med avisikonens blade hen ad vejen, var overskrifterne på forsiden meget store: Rask dreng afslører pengeposttyveriet!

Der stod også noget om en dusør. Men Uffe talte meget med sin far om, at den ville han nu ikke have, for han vidste godt, han havde båret sig helt forkert, helt tosset ad. Det kunne de nemt blive enige om! Og Yrsa snøftede på sin mest irriterende måde og sagde, at sådan noget kunne en blåmejse aldrig, aldrig have fundet på, for de lærte nyttige ting og vidste nok, hvordan man skulle forholde sig. Uffe svarede ikke noget for en gangs skyld.

Men han havde lært noget, lært noget om virkelighed og fantasi, og noget om, at man godt kan bruge begge dele sammen, men han kunne ikke rigtigt gøre rede for det med ord.

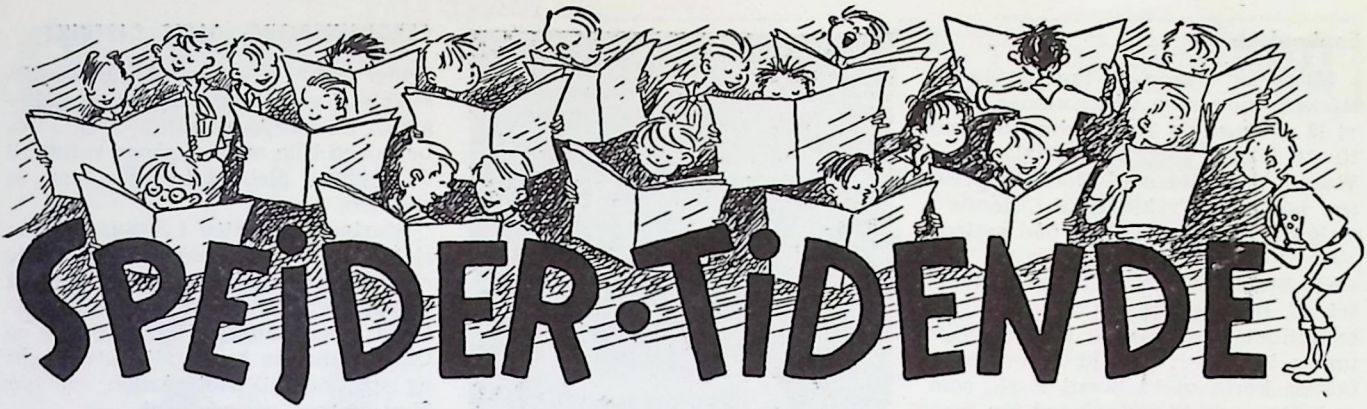
Og han er stadig den glade dreng på vejen, Uffe Ulveunge. »Skal jeg tage et nap med?« råber han ind over havegærdet, smider cyklen i hækken, som man helst ikke må, og svinger trillebøren rundt om hjørnet og ned til kompostbunken. »Nu er Uffe blevet bandefører!« siger gamle fru Hansen stolt, som om det er noget, hun altid har vidst, han ville egne sig til, »den dreng skal nok føre det vidt!«

Ja, lad os håbe det, men først og fremmest håber vi på, at han alle dage vil være vejens glade dreng.

er først levende, når
den er på 7-8 spejdere!

Er I det?

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

NYE SPEJDERHYTTER I HELSINGØR

Ved Gl. Hellebækvej i Helsingør har de fem troppe: Kronborg, Kong Erik, Prins Hamlet, Henrik Gerner og Laertes trop bygget nye tropshuse. Hele byggeriet står troppene i ca. 110.000 kr. De fem tropshuse repræsenterer en langt større værdi, men på grund af velvilje fra forskellig side over for byggeriet og på grund af spejdernes egen arbejdsindsats er byggeriegenskabet afsluttet med nævnte beløb.

Et stort antal forældre, gamle spejdere og øvrige af byens borgere var mødt op. Der var almindelig beundring for spejdernes arbejde og ligeledes over den smukke måde arkitekterne havde løst problemerne på. Arkitekterne er Ole Grenness og Niels Basse, begge selv gamle spejdere, der vederlagsfrit har forestået tegningernes udførelse og de har vederlagsfrit forestået arbejdet med opførelsen af hytterne.

Hytterne ligger i en vinkel omkring en stor plads, som skal benyttes til lejrbaal, og de består hver af kælder og stueetage. I kælderen har man brændselsrum, toiletter og hobbyrum, og på 1. sal er der et stort troplokal og to små patruljemøderum.

Ved indvielsen blev der talt af bl. a. viceborgmester Vald. Berthelsen, der gav udtryk for velvilje fra bystyret over for spejderne og lykønskede med det gode resultat. Spejderchefen, Thorkild Glad, ønskede også til lykke med resultatet. Direkte til spejderne sagde spejderchefen: — Den hjælp, I her har fået, forpligter. Det vil sige, at I skal holde orden i og omkring jeres hytter. —

Spejderchefen sluttede med på korpsets vegne at takke alle, som har hjulpet til det fine resultat.

Kontorchef Horsten fra Friluftsrådet overrakte en check på 12.500 kr. som Friluftsrådets hjælp til de fem spejderhytter. Med dette tilskud, som skabte stor glæde hos alle, står hytterne — næsten — spejderne kvit og frit i dag. Kolonnerådsformand Haagen Petersen sluttede talernes række med at takke til alle, der har medvirket til hytternes frembringelse. Kolonnerådsformanden overrakte derpå de fem tropsførere nøglerne til hytterne.

SPEJDERPRINSESSER

Ved »Dronningeturneringen«, der afholdtes på Fyn i sommer, og som er en turnering for sammensatte blå-grønne pigespejderpatruljer, viste prinsesse Benedikte sig for første gang som pigespejder.

Et par dage efter meddelte dronning Elizabeth ved indvielsen af Baden-Powell huset i London, at prinsesse Anne var blevet pigespejder.

3. Godthaab trop

har indviet deres tropshus lige før sommerferien.

Statuen af Baden-Powell, som du kan se på side 130, er her fotograferet på et tidligt tidspunkt af sin tilblivelse. Det er Donald Potter, der har frembragt statuen af en tre tons stor granitblok.

Englandstur.

Mens det meste af landet gik og sukkede under en våd sommer, drog vi (2. Odense og 3. Østerbro) af sted til 16 dages solskin i England og Wales. Vi rejste med Nord-ekspresen igennem Tyskland til Ostende i Belgien, hvorfra vi med båd sejlede over til Dover. Da vi nåede til Victoria Station i London, blev vi hentet af repræsentanter fra Sct. Georgsgildet, som var os behjælpelige under hele vort ophold i London. I busser kørte vi til Scout Park, som er beliggende 15 miles nord for centrum. Her var vor lejr for de 4 næste dage og vort udgangspunkt for en række dejlige besøg i den store by.

Med undergrundsbane (subway) blev vi på tyve min. transporteret fra lejren ind til byens hjerte, hvor vi på de alt for få dage nåede at se de fleste af de seværdigheder, London-turisten bør se. — Som nogle af de første besøgte vi det nyåbnede B.-P.-hus. En gennemført komfortabel og hyggelig moderne bygning med et interessant B.-P.-museum og en glimrende restaurant. Under opholdet i London nåede vi at foretage en afstikker til Windsor, hvor vi fik set det spændende slot, der ligger på en høj bakke, som falder brat ned mod Themsen, og Eton kostskole på den anden side af floden, hvis elever alle gik i jaketter med stive flipper og bindeslips.

Udlært i Londons subways, trillede vi med busser vest-på til det smukke Wales. Vi slog lejr sammen med fire engelske troppe nær den lille by Abergavenny på en herlig lejrplads, som på den ene side afgrænsedes af en bjergbæk og ellers omgaves af smukke bjerge. Under opholdet i lejren arrangeredes hiker til bjergene, hvilket blev en stor oplevelse for alle, og ture tværs gennem Wales til badebyen Aberyystwyth i Cardigan bugten.

Efter fire dages lejrlev rykkede vi atter teltplæne op og flyttede

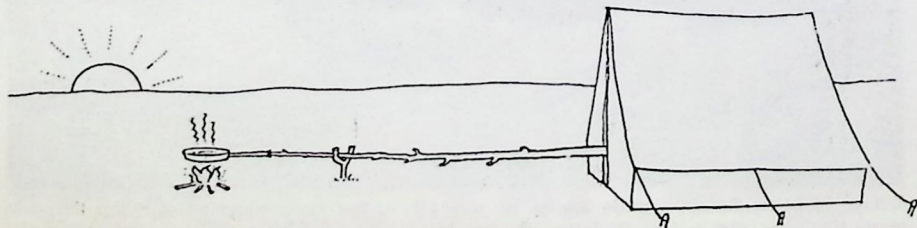
2. Odense og 3. Østerbro måtte flere gange sammen med deres engelske spejderkommerater forcere floder i Wales. Det blev hver gang taget med godt humør.

(Søren Hvilshøj - foto).

til den lille kulmineby, Abertillery, hvor vi for de næste dage var gæster hos de engelske spejdere, som besøgte os sidste år. Under opholdet var flere af vore ældre spejdere på besøg i en kulmine, hvilket blev en meget spændende færd. Med lynelevatorer blev vi på et øjeblik ført tre hundrede meter ned i jorden og gik derpå en lang tur gennem minegange, der kun oplystes ved vore pandelamper, og hvor der var utroligt snavset. Vi nåede helt ud til de yderste gange, hvor kulene brydes, og krøb gennem disse to fod høje gange et par hundrede meter. — Efter denne tur måtte vi alle gennem en meget grundig renselsesproces.

Nu er vi atter hjemme i Danmark og har kun minderne tilbage, men de vil også leve meget længe efter denne, årets store oplevelse. — — —

Hey.

FREDERIKSBORG AMTS DISTRIKT

fylder 50 år. I den anledning har distriktet i slutningen af august påbegyndt et kærre-stafetløb, som i løbet af en lille måned nåede rundt til de byer i distriktet, hvor der er spejdere.

Starten fandt sted i Hillerød, hvor slotsgården dannede en værdig ramme om arrangementet. De tre troppe, der er hjemmehørende i Hillerød: Fredensborg, Herluf Trolle og Chr. IV havde sendt alle ulveunger og spejdere til slotsgården, og her blev kærren præsenteret.

Over kærren var der en gengivelse af Sct. Georg og dragen. I kærren var der en stor træstamme, der var udhulet og savet igennem, og indeni lå en budstikke, et stort skind, som skal vandre fra trop til trop, og hvis tekst skal forkyndes for borgmestre og søgnerådsformænd i de forskellige kommuner.

Teksten beretter om spejderbevægelsen og dens mål, og den er omgivet af by- og sognevåben. Efterhånden som teksten læses op for repræsentanter for de forskellige kommuner, prenter kommunalbestyrelsens repræsentant sit navn på skindet, der, efter turen er endt, vil blive hængt op som et trofæ i distriktets hytte på Egedam.

Den første, der kom til at skrive på skindet, var amtmand J. Saurbrey. Måske så du det i fjernsynet, for begivenheden blev fotograferet til fjernsynet.

Der er til lejligheden trykt en særlig avis, der samtidig er en lodseddel. Kærren har fået en god modtagelse i Nordsjælland. Det viser afsætningen af avisen.

Under sommerlejren på Als var 1. Harboøre trop på flere vandring. Her er nogle af »60 km'erne« stadig friske!

4th JAMBOREE ON-THE-AIR OCT. 21-22

DET INTERNATIONALE BUREAU

har taget initiativet til »luftjambo-reen«. Det gælder om at finde en radio-amatør, der vil være med på ideen og sammen med ham kan I inden for de 48 timer aflytte over kortbølgemodtageren på følgende frekvenser:

A.		B.
10 metre band	28,490 Kcs.	28,510 Kcs.
15 metre band	21,195 Kcs.	21,210 Kcs.
20 metre band	14,195 Kcs.	14,210 Kcs.
40 metre band	7,210 Kcs.	—
80 metre band	3,750 Kcs.	3,8505 Kcs.

Kaldesignalet er: VE3JAM. Skulle I få held med jer, hører vi gerne om det til Spejdernes Magasin.

»Hjerrisager«

er navnet på Tønder kolonnes grund ved Skærbæk i Sønderjylland. Tønder kolonne omfatter Tønder amt.

I år afholdtes »Grænsedivisionen«s turnering i maj på grunden, formentlig for første og sidste gang, da divisionens vækst betinger mere plads. Kolonnen havde fornøjelsen at få en trop placeret som nr. 1, nemlig 1. Løgumkloster trop.

Her i efteråret vil pladsen blive planeret og udlagt, således at den næste år kan tage alle de troppe, der måtte ønske den på ev. vandre- eller standlejre. Der er gravet brønd, men toilet og affaldsforholdene er

LYC-DAYNE-TIL TÆRES-SIDEN

1. KL. SPEJDERE

- Bytroppen, Nykøbing F.
SM Dan Helver
1. Rødkjærsbro trop
PF Peter Madsen
- Fuglebakken
SM Stig Frohn
SM Frank Schønning
2. Absalon trop, HKD.
Niels Ulrik Hermansen
Stig Nedergaard Pedersen
1. Rønne trop
PF Torben Lind
PA Lars Bruun
SM Lasse Jepsen
1. Tønder trop
Hans Chr. Lund
Hans Schjær-Jacobsen
Jønne Kjems
Hans Erik Petersen

VÆBLERE

1. Rønne trop
PA Tom Nielsen
Erling Foss
2. Randers trop
Tom Glavind Rasmussen
Edvardt Justesen
- Cort Adolers trop, Svinninge
SM Mogens Krog Larsen
PF Arne Skou
PA Henrik Olsen
Per Mose
- Svend Tveskæg trop
Timm Nielsen

VANDRINGER

- 100 km
2. Randers trop
PF Ib Skov Hansen
PA Peter Fromholt Larsen
1. Harboøre trop
Christian Eriksen
PA Bent Kyndesgaard
Bjarne Ørte
Christian Kyndesgaard
Søren Kyndesgaard
- Ølgod trop
SM Niels Kr. Nielsen
SM Jørgen Nielsen
PF Dan Gabs Graversen
PA Søren Akselsen
Kaj Haahr
- Knud den Stores trop
PF Palle Ømark
- 90 km
2. Absalon, HKD
Niels Frosig
- 75 km
1. Rødkjærsbro trop
PF Peder Korshøj
PF Jørgen Birk
- 60 km
1. Rødkjærsbro trop
PF Bent Andersen
1. Nr. Snede trop
PF Poul Erik Hansen
PA John Mouritsen
- Cort Adolers trop, Svinninge
PF Arne Skou
PF Peter Jespersen
PF Hardy Harlsø
PA Knud Vallentin
Per Mose
Hans Hahn Petersen

Bytroppen, Nykøbing F.

- Ole Simonsen
Per Hemse
1. Harboøre trop
Vagn Sørensen
PF Ejgild Poulsen
PF Ole Poulsen
PA Leif Jensen
Lasse Poulsen
Peter Andreasen
Jørn Christensen
Jens Peter Jensen
- Knud den Stores trop
PF Kjeld Johansen
PF Ove Neumann Hansen
PF Claus Holm
PF Palle Ømark
PA Jørn Holm
Flemming Marcussen
Søren Manicus Hansen
Kurt Keldorff
Jens Jørn Jensen
Jens Schau

RIDDERE

- Fuglebakken
SM Stig Frohn
1. Rønne trop
PF Torben Lind
PA Lars Bruun
SM Lasse Jepsen

3. KL. BOR

- Fuglebakken
SM Stig Frohn
SM Frits Juhl
1. Tønder trop
Hans Erik Petersen

endnu ikke i orden, så de er tilfredsstillende.

Her i efteråret skal laves nogle arrangementer, for at skaffe flere penge så byggeriet af en ulvehytte kan komme i gang. Amtet er jo i tilbagegang, så der er store vanskeligheder med at skaffe de fornødne midler. Der har været afholdt et lotteri, der gav alt for lidt, så det vil vi ikke prøve igen. Derimod sælger vi »aktier« på 25,—, 50,— og 100,— kr. pålydende, og dem er der et helt godt »salg« i.

En del materialer har vi fået forærende, således har vi tagsten til hytten og materialer til vaske og toiletbygning.

Grunden ligger lige op til Brøns skov, hvor TF Jeppe Laursen fra Skærbæk er skovfoged. Der er 20 km til Røme (hvor brug af åben ild er forbudt og camping kun tilladt på de dertil indrettede pladser, derfor har vi ikke købt en grund på øen, som vi kunne have fået), der er 3

km til centrum i Skærbæk. 20 km til Løgumkloster, 40 km til grænsen ved Rudbøl og 20 km til Ribe.

1. Maribo trop

har holdt sommerlejr i Norge, hvor troppen gæstede Maribos venskabsby Namsos. Troppen her holdt 50 års jubilæumslejr, og efter lejren var de danske spejdere indkvarteret i byens spejderhjem.

Patruljen arbejder MED ORIENTERING

ny udgave med afsnit om natorientering og med stjernekort.

Stort format – 48 sider kr. 5,50

Det rigtige overtøj til orientering
og alle andre spejdeture er en

SPEJDER-ANORAK

Ekstra svær khaki poplin med spejdermærke på ærmet.

Drengestr. 8 år	39,50
– 10–12–14 år	44,50
Junior str. 4–3–2	49,50
Voksenstr. 1–0–00	54,50

SILVA-KOMPAS

Type 5 – skolekompass	9,75
Type 3 m. vædske	17,00
Type 2 m. vædske	27,00
Type 1 m. vædske	32,50
Type 8 m. lup	41,00
Type 15 arme-kompass m. spejl	49,00

Spejdernes Magasin

Red.: Overlærer J. B. Skotte Hansen
Huginvej 2, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8–16, Lørdag 8–12

NR INGENIØR A THOSTRUP
BIRKEVENGET 16
BAGSVÆRD

Nu kommer den tid

*hvor man skal tænke på
varme benklæder*

og vi kan endnu levere

WILSON-BENKLÆDER TIL GAMLE PRISER

korte Wilson – med foer	drengestr.	33,00–38,00
	voksenstr.	44,50

Wilson-knickers – med foer	drengestr.	49,00–57,00
	voksenstr.	68,00

BENKLÆDER AF SMALRIFLET JERNBANEFØJL

korte (6 mdr. garanti)	drengestr.	22,00–29,00
	voksenstr.	34,00–44,00
knickers m. foer	drengestr.	35,50–47,50
	voksenstr.	59,50

SKIBENKLÆDER – Holmens klæde m. foer

drengestr.	43,00–49,00
voksenstr.	57,50

SPEJDERSKOEN

er specielt fremstillet til os, og der er taget hensyn til, at den skal være ekstra solid og samtidig behagelig.

Den er af mørkebrunt juchtenlæder og med såler med 90 dages garanti og den er randsyet.

Godkendt af korpset.

størrelse ...	34	35	36	37	38	39	40
	57,00	59,00	61,00	63,00	65,00	67,00	70,00
				41	42	43	44
				72,00	74,00	76,00	78,00

Glimrende også som skolesko.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

FR. PALM GREISEN
BOUTIQUE KØBENH.